

Modum menighetsblad

NR. 3 · 1994 63. ÅRGANG

«Puke» på veg mot nye bragder?

Se s. 8

Hvem er denne konfirmanten?

Tre kjente personer i Modum har fortalt om sin egen konfirmasjon, med konfirmantbilder.

Se s. 5

«Helt topp!»

Marsj-trening for fullt om dagen i Stalsberg skolemusikkorps. Møt noen av de aktive.

Se s. 7

Olav Jakob på skuddet

Nå er vår tidligere Snarumsprest i ferd med å utgi bok med sine bilder fra Nordfjord.

Se s. 9

Det kunne bli 100 flasker saft

Nøysom oppvekst i Vikersund, et langt liv med slit og omsorg, men mye godt humør. Møt Edith Olsen på Bråtabakken.

Se s. 10–11

Først nå ser jeg hva det betyr

15 år gamle Anja Brakke har skrevet særoppgave om Heggen kirke og alt det den rommer.

Se s. 16–17

Ydmykhet eller sjølrespekt?

To tradisjoner i møte i Heggen kirke 1. mai. Wermund Skyllingstad satt på bakerste benk.

Se s. 14

Modum prestegjeld

Kirkekontor for Modum/prestekontor for Heggen sokn
Rådhuset, 3370 Vikersund
Betjenes av prest, kateket eller organist
man-fr 9-11.30
Tlf 32 78 79 00(sentralbord). Direkte linje når sentralbordet er stengt
32 78 77 67.

Prestekontor for Nykirke sokn
Doktorveien, 3340 Åmot
Tlf 32 78 46 93

Prestekontor for Snarum sokn
Snarum, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 26 06

STILLINGER

Sokneprest Jon Mamen
Heggen, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 70 17
Res.kap. Tormod Moviken
Jahrenveien, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 23 50
Kallskap. Steinar Sund
Snarum, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 26 06
Kateket Arild Løvik
Lerkeveien, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 75 55
Organist Knut Johnsen (Heggen og Nykirke)
Ø.Lovisenbergvei, 3340 Åmot
Tlf 32 78 45 86
Organist Anne Hæhre (Snarum og Rud)
Kleiva, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 71 33
Organist (deltid) Heggen og Nykirke
Ann Helen Eilertsen (vikar) Kvartsv.,
3340 Åmot
Tlf. 32 78 46 78
Kirketjener Olav Hetland
Syrinveien, 3360 Geithus
Tlf 32 78 05 16
Kirkeverge Tone Hiorth
Kirkegårdskontoret, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 79 00

MENIGHETSRAÐ

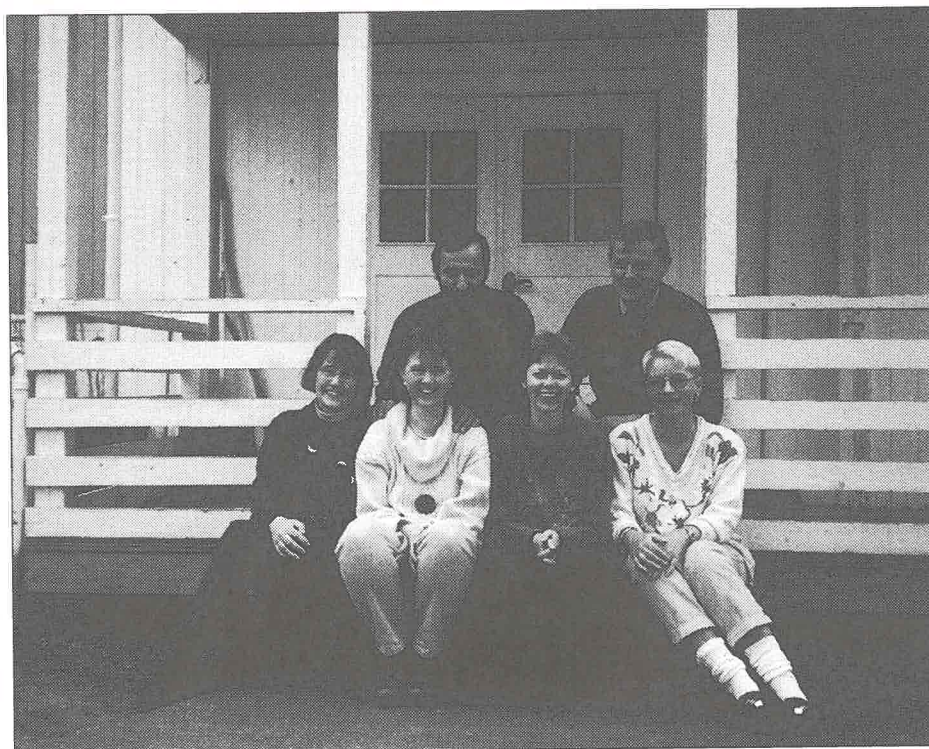
Heggen menighetsråd
formann Helga Faugstad Albrigtsen
Ihlenkleiva 19, 3360 Geithus
Tlf 32 78 01 68
Nykirke menighetsråd
formann Guri Jensen
Bingsveien, 3340 Åmot
Tlf 32 78 50 91
Snarum menighetsråd
formann Ingebjørg Hovde
Såstad, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 26 48

MODUM MENIGHETSBLAD

Redaktør Berger Hareide
Orrelia, 3340 Åmot
Tlf 32 78 41 47
Redaksjonskomite:
Jenny Müller, John S. Andersen
Bente Olsen, Mari Wærsted Axelsen,
Anne Britt Molund Schartau.
Illustrasjoner og vignetter:
Valborg Sirnes
Kasserer Sverre Asbjørnsen
Strandgata, 3340 Åmot
Postgironr 5 47 85 40
Bankgironr 2270.03.00874

Bladet trykkes i Caspersens Trykkeri AS
Opplag 5 400

Redaksjonelt . . .

Redaksjonen endelig samlet (!)

Foran fra v.: Mari Wærsted Axelsen, Bente Olsen, Jenny N. Müller og Anne Britt M. Schartau. Bak: Berger Hareide og John S. Andersen.

Småstoff om mangt

Det har blitt ganske mye stoff denne gang. Såpass mye at vi har utvidet fra 16 til 20 sider i dette nummeret.

Mye er småstoff, preget av årstida. Som f.eks. Wermund Skyllingstads tanker fra bakerste benk under 1.mai-gudstjenesten i Heggen kirke. Eller Maris reportasje fra skolemusikken på Stalsberg. Hva hadde vel 1. eller 17 mai vært uten korpene våre? Og mer musikk: Modum-gruppa "Puke" er aktuell om dagen. Vi har besøkt dem.

Og så er det selvfølgelig konfirmasjon igjen. Vi har lister over årets konfirmanter med tider og steder, og en hilsen fra kateketen. Mens de tre prestene har tenkt tilbake på hva de husker fra sin egen konfirmasjon. Og vi har hatt et lite besøk hos en familie som

forbereder konfirmasjon om dagen, for et tvillingpar.

Ellers har Liv Therkelsen presentert Edith Olsen på midtsidene, Ole Martin Kristiansen er Midt i hverdagen, vi har stoff om Heggen kirke fra en særoppgave til en 9.klassing på Nordre, et par bøker er omtalt, Solveig Nordset har en artig historie under Bibelordet, og det er omtale av mye som skal skje framover i sommer.

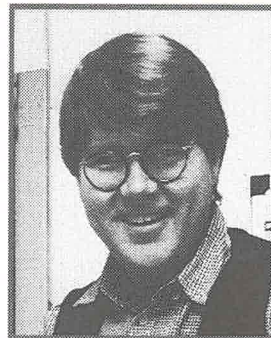
Noe helt annet: Jeg synes jeg kan høre dere spørre om hvordan det har gått med disse postgirotalongene som har fulgt bladet to ganger nå. I følge siste nytt fra kasserer har det kommet inn ca. 92.000 kr. Vi hadde budsjettert med 100.000 kr. Vel 1200 av Modums 5300 husstander har betalt. Dermed er vi så å si i havn.

God sommer til alle!

berger

Ord til ettertanke:

Aage Norman Eilertsen,
musikkolerektor,
Åmot

Forandring versus forundring

Før du leser videre utfordrer jeg deg til å dvele ved følgende bilde: Det stedet du leser disse linjene forvandles til et annet sted:

Se deg selv sittende en sensommerettermiddag under et epletre omgitt av den stillhet som kun oppstår når naturen faller til ro etter et enormt skybrudd. Lyset får en annen glød, solen lar sine varmestraler oppstå på ny, luktene blir mer intense, fuglenes sang merkes mer og mer – alt våkner igjen, og du blir med ett en del av denne skapelsen! Makter du å ta imot denne utfordringen? Det tar deg et minutt! Lukk øynene. La deg inspirere! Vi leser mer om 60 sekunder ...

Stadig møter jeg mennesker som sier «skulle ønske jeg hadde hatt mer tid til å gå på utstillinger, på konserter, på kino, ut og spise, invitert venner på aftens» – «får vel ikke gjort slike hyggelige ting før jeg blir pensjonist». Hva inneholder så dette utsagnet? Flere ting.

For det første innser man betydningen av «andre verdier» – noe som «fyller livet med et positivt innhold» og lignende.

- *Det gode som jeg vil gjøre, gjør jeg ikke. Sikkert ikke min skyld. Det er vel livet som er sånn?*

For det andre forteller det om en slags dårlig samvittighet mot seg selv og sine nærmeste – at man bruker tiden på andre ting enn det man burde.

- *Jeg trenger ikke din arbeidslyst, jeg søker din varme og nærhet.*

Til syvende og sist er det kanskje mest ordfekeri og talemåter, en slags indirekte nedvurdering av de «andre verdier». Noe man med sin munn sier er viktig, men det liv man fører roper noe annet.

- *Det finnes ting i tilværelsen som er viktigere enn den daglige gråhet.*

For de fleste tar det et helt liv å lære at tiden er nå! Vår tid maser med aksellerende fart om nødvendigheten av omstilling, om det å være fleksibel, ta nye utfordringer, sette nye mål, utvikle effektive strukturer.

- *Våre fotspor er like varige som om de var ved strandkanten ... før neste bølgeslag.*

Vår sivilisasjons kultur eier et ord som andre ikke har – stretto – opphopning, «alt på en gang» – det vi feilaktig kaller stress. Stress er det vi ikke makter. Stretto er summen av vår viten satt inn i et styrt konglomerat, et fortettet klimaks. Dette krever styrke å bære.

- *Vår styrke ligger i evnen til å ta seg tid til å bli inspirert, ta seg tid til forundring mer enn å «stresse» seg gjennom forandringens krav. Forandring er egentlig ganske morsomt når veien går gjennom forundring.*

Aage Norman Eilertsen

Vårens konfir- manter i Modum

Søndag 29. mai
Heggen kirke kl. 11.00

GEITHUSPARTIET

Jan Erik Andersen, Lene Andersen, Fredrik Askim, Martin Bråthen, Lene Disen, Linn Anita Djupvik, Rune Drolsum, Laila Egeberg, Roger Eklund, Jon Øystein Eriksen, Mai Helen Eriksen, Ann Beathe Fagerheim, Kristin Ruud Fosnæs, Kirsti Haugan Gulbrandsen, Tonje Marie Hagen, Kari Hamre, Jørn Didrik Hansen, Liv Kjersti Hansen, Morten Hansen, Thor Erik Hansen, Morten Mørk Helganger, Cato Hilsen, Kristian Rekkedal Hovde, Jan Olav Hovland, Lars-Petter Jahren, Elin Justad, Bjørn Anders Kristoffersen, Anne-Hilde Larsen, Marte Sandø Lund, Tom Erik Magnussen, Anne Mathiesen, Kent Frode Olsen, Siv Sandaker Olsen, Kjell Morgan Otnes, Turid Stærkeby Pettersen, Camilla Plomås, Hans Ivar Raaen, Alf Gunnar Søråas Raaen, Elisabeth Solheim Sandberg, Torgeir Sandnæs, Guro Skretteberg, Monica Thon, Thomas Aas, Jon Aasmundrud

Snarum kirke kl. 11.00:

Pål Alexandersen, Per Steinar Aspelien, Linn Marie Bratvold, Roar Dahlen, Thomas Dalen, Anders Aasetre Finnerud, Astrid Finnerud, Nina Myhre Finsrud, Espen Grimnes, Ann Merete Gundhus, Mona Haugen, Mari Sandaker Høgmoen, Anders Lind, Lillian Nord, Kjetil Skinstad, Øystein Sund, Knut Arne Saastad, Torvald Hovde Saastad, Anne Gro Thorrud, Ingvild Vaa, Kenneth Åsland

Søndag 5. juni

Heggen kirke kl. 11.00

VIKERSUNDPARTIET

Vivian Almendingen, Christoffer Askerud, Catrine Jeanette Aurelius, Eyvind Wærsted Axelsen, Kristian André Bjølgerud, Øyvind Brandtenborg, Stian Brunnes, Elise Bjerkreim Børresen, Kjell Otto Bøyeie, Ole Håkon Eek-Nielsen, Kristin Laupet Engebretsen, Linda Elise Fingarson, Jan Erik Flaglien, Kristin Hansen, Tore Hansen, Ingunn Hellerud, Nils Jørgen Jahr,

Kjære konfirmant:

Det har alltid påvirket meg sterkt å møte mennesker. Alle mennesker jeg har møtt, har påvirket meg. Dere også.

Kjære konfirmant.

Ditt liv er ikke ferdig før du har fylt det, og hver dag har en mening du ikke alltid forstår. Hva dagen betyr – ser du ikke på forhånd. Overraskelser skjer underveis.

Men

dagene du lever, de forsvinner ikke i en bunnløs brønn.

Du

bærer dem med deg og de modnes i deg.

Det er dager du ønsker å si:

Jeg vil ikke se dem,

jeg skulle ønske de ikke var til.

Men også disse dagene hører med til ditt liv.

Andre dager

ser bare ut til å forsvinne, du er ikke i stand til å huske dem. Men de har sin betydning likevel. Alle dager har gjort deg til det du er.

Skoletiden, fritiden, sykehusopp-
hold, dødsfall – alt setter sitt preg,

og ingenting preger deg som de mennesker du møter.

Husk:

Du er betydningsfull.

Du preger andre.

Du er viktig.

Du er elsket.

Det mennesket som har betydd mest for meg er Jesus. Han sa: Jeg bryr meg om deg. – I gode og onde dager.

Jeg tror at det ikke finnes noe modigere, skjønnere og mer tiltrekkende menneske enn Jesus.

Lykke til gjennom livet,

og gled deg –

og benytt deg av –

og lær av –

møtene med Jesus.

«Jesus, du ser hva hver konfir-
mant trenger. La de merke din nærhet. Gi dem Guds sterke Ånd, som kan lede dem gjennom dagen og natten og reise dem opp fra tvil og sorg. Bevar dem i troen på deg. La dem gjennom livet erfare at din kjærlighet holder dem fast.» Amen.

Hilsen Arild Løvik

Sveinung Løvik, Roy André Magnussen, Kjetil Sæther Martinsen, Birgit Flattum Muggenrud, Bjørn Erik Nes, Magnus Olslund, Anders Presterud, Lene Ramberg, Sissel Rødland, Kim Richard Sand, Gry Skogen, Trine Marie Skretteberg, Monja Kristin Solbakken, Roar Solheim, Tom Solheim, Berge Stillingen, Odd Ivar Sæther, Karl Olav Grønlund Sørensen, Monica Thorud, Andreas Villand, Mette Aasmundrud

Nykirke kl. 11.00 -

ENGERKONFIRMANTENE

Anne-Line Andersen, Per Harald Borgersen, Kjell Arne Christiansen, Erling Christian Eilertsen, Camilla Emanuelsen, Tom Engen, Frode Eriksen, Martin Fjelstad, Per-Bjørnar Gundersen, Marianne Hansen, Kjetil Haviken, Kjell-Magne Øierud Johnsen, Tom Ole Kittelsen, Christina Kløvstad, Kjetil Løkka, Ruth Lise Nilsen, Stine Nystrøm, Ole Ivar Berget Olsen, Per Vegard Olsen, Rune Sletten, Are Dalby Solbakken,

Kenneth Stensby, Erling Strøm, Louise Marie Svendsen, Jan-Erik Søfteland, Stian Tandberg, Eivind Thorsby, Steffen Vala, Hilde Winther, Stine Stærkebye Ødegård

Søndag 12. juni

Rud kapell kl. 11.00

Kenneth Laupet, Sverre Næss, Lars Tore Vold

Nykirke kl. 11.00

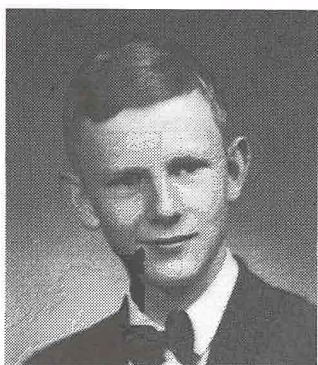
BUSKERUDPARTIET

Karin Bergan, Trine Hagen, Kjell Gunnar Hartz, Eirik Hellerud, Liv Mari Høibakk, Kari Synnøve Aabye Haare, Øivind Johansen, Ylve Thon Knutsen, Marianne Kopland, Ole Eivind Moen, Stian Moen, Kent Harald Rasmussen, Mette Skistad, Steffen Smejda, Stian Strandbråten, Fartein Velle

Vestre Spone kl. 11.00

Raymond Blekkan, Ottar Nygård Formodalen, Kenneth Fredriksen, Mette Gabrielli, Jørgen Hartz, Wictoria Haug, Håkon René Hæhre, Beate Sem, Thomas Aasand

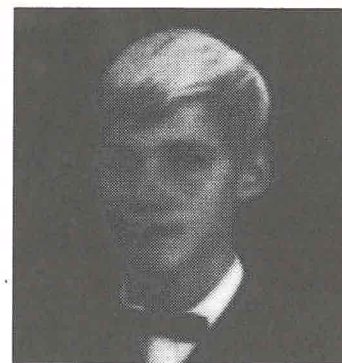
– Slik husker jeg konfirmasjonen min

Konfirmant Jon Mamen

Konfirmant Steinar Sund

Konfirmant Tormod Moviken

Sokneprest Jon Mamen 49 år

Jon Mamen husker veldig godt sin konfirmasjonsdag, kanskje noe på grunn av at han ble konfirmert i USA. Hans far som var prest, byttet jobb og kirke i ett år med en amerikansk prest. Stedet de kom til var Inwood i Ohio, hvor det var bosatt mange etterkommere etter norske emigranter. Det var til og med folk der som stammet fra Modum!

Han husker at menigheten i mye større grad enn her, var medvirkende i kirkens arbeid.

Tiden i USA fikk stor betydning for hans utvikling, både menneskelig og religiøs. Konfirmasjonsdagen var høytidelig og fin, og ble forrettet av hans far.

Han kan ikke huske noe om hva han var kledd i, og lite om gavene, men det ble holdt familieselskap året etter, hjemme i Norge. Selskapet delte han med sin søster som ble konfirmert da.

- Året i USA ga meg et utvidet perspektiv, og jeg husker konfirmasjonsdagen med stor glede, sier vår sokneprest.

Kallskapellan Steinar Sund 37 år
Steinar Sund ble konfirmert i Namsos kirke 16. mai 1971 av kapellan Magne Bergsli (nå prost). Steinar, som er misjonærsønn, hadde et nært forhold til kristendommen, og bestemte seg tidlig for å studere teologi, et fag han synes er veldig spennende.

Han husker at konfirmasjonstiden var en veldig brytningstid på flere områder.

På overhøringsdagen var han «ankermann» for presten, på spørsmål som andre ikke kunne svare på. Familieselskap og gaver hørte med, og noen av gavene han husker er mansjettknapper, bibel og andaktsbok.

Dressen han hadde på var gråbrun, men han mislikte sterkt å gå i dress.

- Jeg la mye alvor i konfirmasjonsdagen, og den betyr noe for meg ennå, sier Steinar.

Res. kap. Tormod Moviken 38 år
I første omgang husker Tormod lite av konfirmasjonsdagen sin, men med litt småpratning rundt den, dukker glemte ting frem.

- Jeg gikk til konfirmantundervisning i gamle Vikersund kapell, og det var prost Rødberg som var lærer. Vi hadde stor respekt for presten og turte ikke gjøre særlige sprell, selv om vi hadde lyst. Jeg var lite interessert, og stoffet syntes kjedelig, men det var noe jeg måtte igjennom.

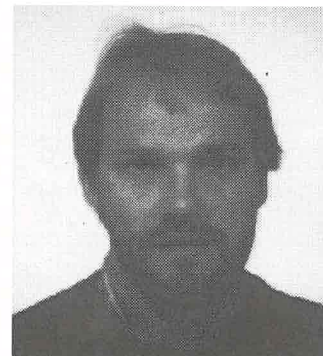
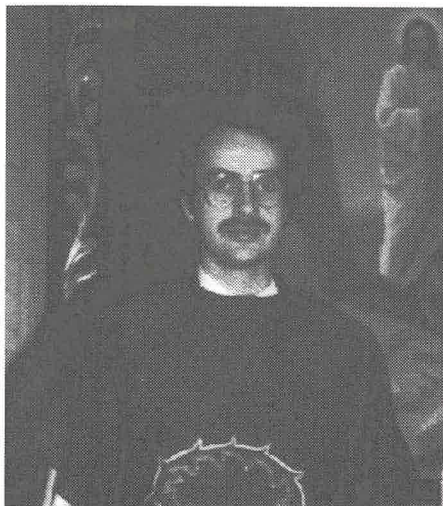
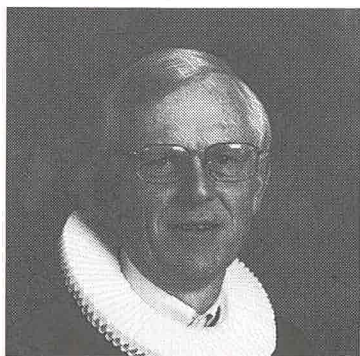
- Til overhøring fikk jeg salmevers, og klarte å pugge utenat Lover Herren! Selve konfirmasjonen foregikk i Heggen kirke i 1970. Jeg hadde dress med tveroversløyfe, men husker ikke fargen. Guttene hadde blå kapper og jentene hvite.

Han husker familieselskap etterpå som han delte med sin søster. Av gavene huskes spesielt pengene. De kjøpte han sin første båndopptager for, som det var stor stas å eie!

På spørsmål sier Tormod at han i sin ungdom var en vilter krabat – så prestetankene kom mye senere. Selve konfirmasjonsdagen husker han ikke som noe særskilt, og den har ikke satt de store varige spor.

- Et Guds under at det ble prest av meg, sier Tormod.

AnneB

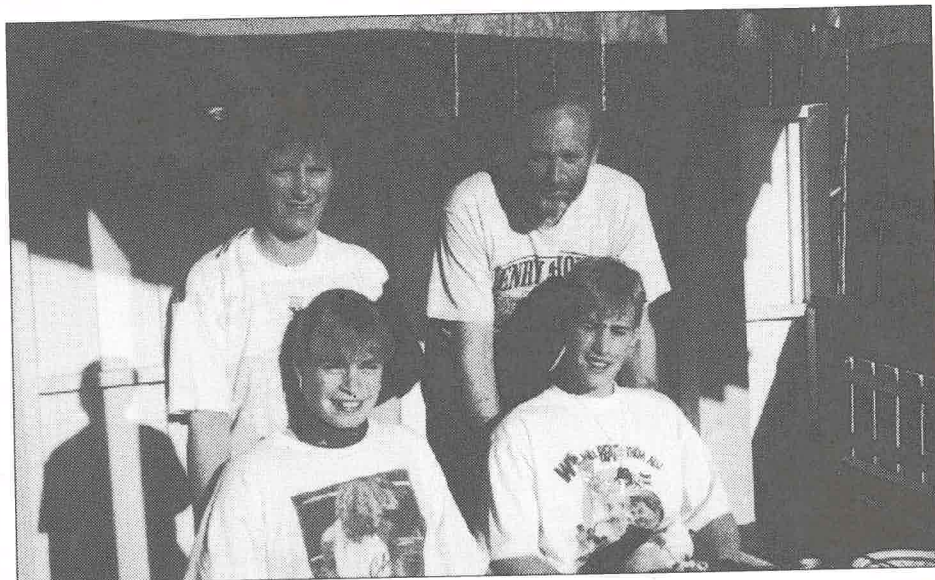
På Kjemperud i Vikersund bor Kristin og Tore Hansen. De er tvillinger og i mai skal de konfirmeres i Heggen Kirke. Gjennom Heggen Gospel er de blitt kjent med den delen av det kristne miljøet i bygda. Da var det naturlig for dem å ha kirkens lære som bunnplanke i livet. Dessuten er det tradisjon i familien Hansen å la seg konfirmere. De både gleder og gruer seg til festen og alt ståheien omkring. Tore vil ha jakke i ull med skinnkrave selv om kleskjøp i hans språkdrakt er pyton og en prøveomgang er nok. Han håper også at han skal få så mye penger i gaver at han har nok til stereo-anlegg og ny sykkel. Kristin får nordlandsbunad og har et ganske så avslappet forhold til all prøvingen.

Lisbeth og Ingar Hansen har to eldre barn som er konfirmerte. Så dette med konfirmasjonsfest kan de, og føler slett ingen uro ved å lage i stand dobbeltkonfirmasjon.

-Det med tvillinger behøver ikke nødvendigvis bety at alt er så mye mer strevsomt. Tvert imot, nå går to i en smekk. Maten og selskapet blir det samme. Det er gjestene og. Selvsagt blir det ikke billigere, men det blir i hvert fall dobbelt så mye moro. Det viktigste er at vi klarer å gjøre det kose-

Hos familien Hansen på Kjemperud:

Tvillinger og konfirmasjonsforberedelser

lig for familien. Dessuten stiller venner opp. Til dags dato har konfirmasjonskaker ikke blitt bakt her i huset.

-Tvillingene har bestemt at det skal serveres middag, og på menyen står det skinkestek. Det er greiest med middag for da blir det mer ro ved bordet. På dagen får vi gjester helt fra Senja, og da

kommer det vel med at vi har et romslig hus.

På spørsmål om det er noe ekstra de ønsker seg på dagen, kommer det fra alle fire:

-Fint og varmt vær!

Det slutter vi oss så gjerne til.

JohnSA

1000 år med kristendom

I 1995 skal den norske kirke markere sitt 1000-årsjubileum. Og det skal gjøres flere steder i landet.

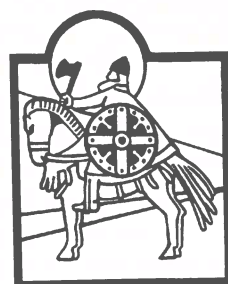
Men allerede nå i 1994 er vårt bispedømme ute med feiringa. Den skal finne sted på Borrehaugene, mellom Horten og åsgårdstrand i månedsskiftet juni/juli.

Bakgrunnen er den historiske kjennsgjerning at Oslofjord-området hadde nære forbindelser med Danmark, og at kristendommen dermed fikk tidlig fotfeste. Olav Trygvasson kom til Viken i 995, og i følge Snorre møtte han her liten motstand: "Her i Viken var også kristendommen kjent, og det

lyktes ham å få den godtatt på tingene."

"1000 år med kristendommen" arrangeres av Borre kommune i samarbeid med Tunsberg bispedømme og Vestfold-festspillene fra 24.juni til 3.juli. Det blir en rekke ulike innslag: festgudstjenester, historisk skuespill, konserter, utstillinger, grillfester osv.

De enkelte menigheter i bispedømmet er oppfordret av biskopen til å delta på den økumeniske festgudstjenesten i Nasjonalparken i Borre søndag 3.juli kl.1100. Dette vil bli en historisk begivenhet med flere tusen mennesker. Det vil delta biskoper fra hele Norden. Og korsangere fra hele bispedømmet vil utgjøre et

stort kirkekor. Det fortsetter med grillfest ut over dagen, og ulike aktiviteter i "Borrekaupangen", det store vikingmarkedet. Og avsluttes med det nyskrevne historiespillet "Guder står for fall" kl.2300, - et eventyrlig spill med historiske overtoner, der brytningen mellom gammel og ny tro er det vesentlige element.

For nærmere informasjon kontakt Borre kulturkontor, tlf.33 04 89 40.

Det spirer og gror:

Hva er 17. mai uten korps?

Fra v.: Liv Økland, Espen Tangerud og Trine Moen

Taktfaste toner i det fjerne, og lukten av brent grass – ja, vekker ikke det følelsen av skikkelig vår hos oss alle? Det spirer og gror i korpsene i bygda vår. Tendensen er at stadig flere har lyst til å være med å spille i skolekorps – og godt er det! Hva hadde vel 17. mai vært uten hornmusikken?

I Stalsberg Skolemusikk korps spirer det litt ekstra. Dirigenten, Hilde Merethe Gravbråten har nettopp fått en baby. Tre uker etter fødselen var hun med på å arrangere konserten med Bjelleklang i konserthuset. Kun en tirsdagsøving har Hilde Merethe vært borte fra, for lille Ann Irén er nemlig født på en tirsdag!

- Selvfølgelig stiller jeg fordi det er moro – veldig moro! sier

tobarnsmoren Hilde Merethe. (Jeg kunne jo tatt ut permisjon hvis jeg ville).

- Ja, og hovedformålet vårt er å få til trivsel, godt humør og trygghet blant korpsmedlemmene, sier formann Astrid Åmotsbakken. Ferdighetene kommer etterhvert når de trives.

Espen Tangerud, Trine Moen og Liv Økland sier seg enige i det, de har vært med i flere år og kan ikke tenke seg 17. mai uten å marsjere og spille.

«Helt topp» er den enstemmige kommentaren. I dag har de marsjtrening. En gang pr. mnd. hele året trener de på å marsjere. Korpsset satser på å vinne marsjkonkurransen på sommerleir i

Kragerø i år. Marsjinstruktør er Jarle Grøterud fra Garden veterankorps. Stalsberg Skolemusikk-korps har ca. 50 medlemmer. Aspirantene kan begynne fra ca. 7 års alderen.

Britt Jorunn Solbakken er aspirant. Hun var duskbærer i 1. mai toget i år. Det fra Steinbru via Modumheimen til Folkets Hus.

Britt Jorun Solbakken

- Jeg blei litt sliten i beina, men det gikk greit. I vinter var det litt kjedelig her og da hadde jeg lyst til å slutte, men nå vil jeg bare fortsette, sier Britt Jorun som skal få være duskbærer i 17. mai toget også.

Aktiviteten er på topp en tirsdag først i mai på Stalsberg. Det marsjeres, spilles og instrueres.

- Og i bomberommet sitter allerede Musikkens venner og planlegger julemesse...

Mari

Heggen veikirke også i sommer

Heggen kirke blir vegkirke i sommer også. En vegkirke er en kirke som ligger langs turistenes vei, og som er åpen og tilgjengelig for besøkende. Noen ønsker å komme inn i kirken for å se og oppleve en gammel kirke, andre ønsker å komme dit for å ha en stille stund i bønn. Begge typer gjester

er velkommen.

Som i fjor blir kirken åpen for vegfarende **tirsdag - lørdag kl 13-17**. Perioden med vegkirke vil følge skolens sommerferie, slik at vi begynner 21 juni og avslutter 20 august. Anne-Berit Langeland er tilsatt som vakt/omviser.

Mens kirken er vegkirke, vil vi ha

faste sommeandakter hver fredag kl 19- 19.20. Tidspunktet er valgt for å passe til tiden da "pyntebussen" er på Heggen.

Er det vanskelig å treffe presten?

Prøv ens personsøker, nr 96 50 71 40! Du må ringe fra et telefonapparat med "firkant-tast" # og følge de anvisningene som gis.

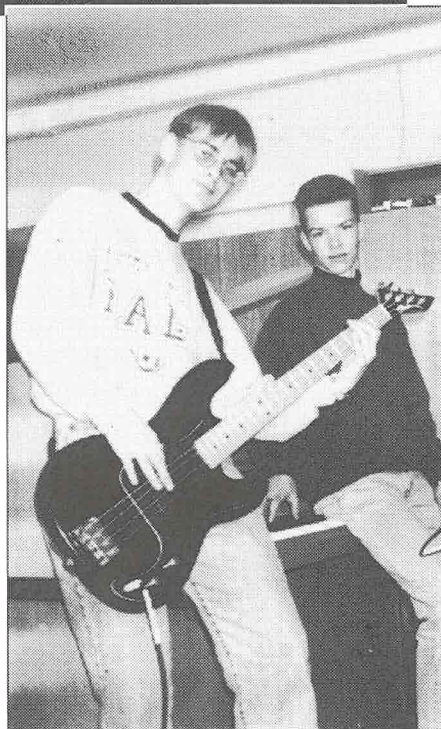
Søte gutter med rått sound

Vi brøyter oss inn i et rom stappfullt av lyd. Det er fredag ettermiddag. Modums mest suksessrike rockeband for tida har øvelse. Vi merker oss at vinduet er åpent, gutta spiller og svette, mens vi sender en medfølelse tanke til naboen 150 m nedenfor.

"Puke" kaller de seg: Odd Henning Puke Skyllingstad, David Puke Müller, Stian Puke Tandberg og Håkon Puke Hellerud. Puke (pjuke) er forresten ikke noe snilt navn, i beste fall betyr det oppkast, spy. Det til tross for at guttene virker både rene og pene. Men de innrømmer det gjerne: Det er pirrende å ha et navn som kan oppfattes som provoserende. Og så er det så kult å skape inntrykk av å være *de* rå typene når de likevel bare er 4 x svingermors drøm.

Vi er ikke i stand til å vurdere gruppas musikalske nivå, i hvert fall ikke ut fra hva de presterer når de øver. Men vi slås av originaliteten i tekstene, og spennet i repertoaret. Innimellom trøkkete riffs toner plutselig Solveigs sang i all sin yndige melankoli - uten vokal selvfølgelig, guttene er i ferd med å avslutte stemmeskiftet. De som er i stand til å vurdere Puke musikalsk, lar dem gå til topps i den ene konkurransen etter den andre. De har vunnet

buskerudfinaler to ganger og gått videre til landsfinale, og de har opptrådt på NRK TV.

Vi zoomer oss inn på guttene enkeltvis: Odd Henning, lun tøfing med tekstansvaret for de egenproduserte låtene, gitarsolist. Davids fingre flyr bortover brettet. Pertentlig og korrekt. En brems på råskapen. Gruppas komponist?? !! Her oppstår uventet en krangel. Begge de til nå nevnte er visst komponisten, skjønt den ene litt *mer* eller var det litt *mindre* enn den andre. Stian - gutten med trommestikke-

ne. Han som nesten alltid ødelegger et tøft bildeimage ved å smile til fotografen. Håkon, tidligst ferdig med stemmeskiftet og gruppas selvskevne vokalist. "Jeg gjør meg gjerne til frontfigur. Det krever den styrke og selvtillit som de andre ikke har." "...eller en manglende sådan som vi andre ikke må kompensere for," skyter David inn. "Enig." "Enig."

Vil dere noe med musikken?

Ja, har dere ikke merket at tekstene har et budskap, da? "Tor Kjetil" for eksempel. Stakkaren som blir kriminell. Og den siste låta "Burger Bullemi" om henne som ble *kaloriell*. Her passer forresten Puke-navnet dønn. Denne jenta får imot seg selv på grunn av det tynne kvinneidealet. Så spyr hun opp maten og ødelegger seg.

Musikken, engasjementet og humøret har de felles. Dessuten er de visst alle avlet av skolefolk. Men er det mer som er likt? Tro og tanke?

- Nei, her er vi noe uenige, kristendom ligger på skalaen fra viktig til mindre viktig for oss. Men vi kan godt tenke oss en - skal vi si *kirkekonser*t. Pensjonister har vi allerede spilt for.

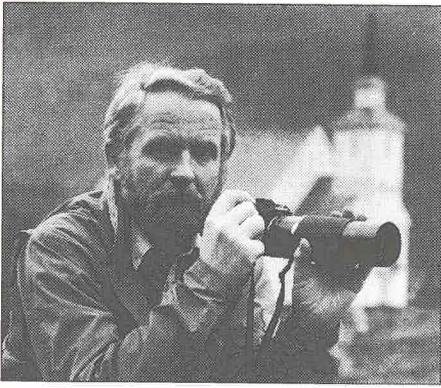
De vant kulturmonstringen 93 og representerer Buskerud på landsfinalen i juni. Vi gratulerer så langt, men hva så? Hva med Puke i 94, 95, i neste årtusen?

- Svært usikkert. David skal dilte med foreldrene sine til Israel et år. Og for alle blir det vel mye skolestress. Kanskje må vi finne et nytt sted å øve. Kort sagt, vi veit ikke ennå.

Puke er noe. Puke har noe. Håper det lykkes for dem i juni. Håper de finner tonen, bokstavelig talt, når David er tilbake fra Israel.

(Tekst og foto: NMU-media)

Olav Jakob Tveit

- Jeg tror denne boka kommer til å bli veldig bra, sier Olav Jakob Tveit.

"Gamle"-presten vår fra Snarum mellomlander som snarest en lørdag i slutten av april på våre kanter, på veg fra forlag i Oslo og trykkeri i Drammen. Og viser med dårlig skjult stolthet et prøvetrykk på ei bok om indre Nordfjord, der han nå bor.

- Den kommer ut på forsommeren, i stort format og på 220 sider. Boka er både beregnet på et hjemmepublikum, og på turistene. Nest etter Bergen er jo Olden,

Et praktverk

Loen og Stryn det området som får flest turister på Vestlandet.

Og vi blir villig vekke. Litt av et produkt han er i ferd med å levere fra seg, Olav Jakob. Riktig et praktverk om indre Nordfjord, - Norges naturkatedral som det også er kalt. Og hr. Tveit har stått for det hele. Ikke bare de mange praktfulle fargebildene, en sann svir for øyet. Og lay-outen. Men også teksten. For her er ikke bare tynne billedtekster, men ei god aktuell (og historisk) innføring for de mange områder som til sammen utgjør indre Nordfjord. Og ikke bare steder, men også aktiviteter, folkeliv og mennesker, som til sammen danner et godt og fylldig bilde - så vidt vi kan bedømme - av Olden, Loen og Stryn.

Teksten sleit han fram - bokstavelig talt - i vinter. Etter et uhell med et komplisert brudd i høyrehånd hadde han bare den venstre til rådighet til dette arbeidet.

Men ingen skal påstå at dette er et venstrehåndsprodukt.

Her har Olav Jakob lagt sjela si, og dette er blitt et resultat han har all ære av.

Om han ikke vil lage en tilsvarende bok om Modum? Nei, han har ikke nok bilder til det. Og dessuten er det så mange andre bra fotografer her i bygda.

Sier Olav Jakob med kledelig beskjedenhets, før han farer videre nordvestover. Han er glad det hele er ferdig til trykking nå, for om noen dager må han inn til sykehuset til en større operasjon på høyrehånda, - den har grodd helt galt.

Vi gleder oss til å se boka ferdigtrykt. Og ønsker Olav Jakob lykke til med nye prosjekter, - med begge hender i god behold. Men vi syns nå at det med Modum likevel hadde vært en god ide. Eller hva, Olav Jakob?

berger

Stor gave fra «Ti-Timen»

- Kvinneforeningen vår startet for ca. 15 år siden, kan Kristine Bjørnstad fortelle. Først var vi på gamle Granstad skole, og seinere på Menighetssenteret. På det meste var vi vel 18 personer med. Vi syntes vi burde arbeide for noe nyttig, og da var det jo nærliggende å tenke på utstyr til Menighetssenteret. For det trengtes. Jeg husker ennå den første julemessa vår. Menighetssenteret var ennå ikke ferdig, så vi måtte sitte med ytterklea på, og på golvet var det bare plater.

Foreningen er forlengst nedlagt. Men er aktuell i disse dager, fordi de akkurat nå er i ferd med å gi en gave på 70.000 kr. til et orgelfond til Menighetssenteret.

Og Kristine Bjørnstad, som nå er i

sitt 94. år og bor på Geithus Eldresenter, var med på det hele. Fra det het Heggen kirkering til det skiftet navn til Ti-timen.

- Navnet kom av at vi alltid en gang i måneden tok halv-ti busser fra Øhregrenda og opp til Vikersund. Så vi begynte der ca. klokka ti, og dro ned igjen med ett-bussen.

Det er simpelthen utrolig hva denne lille kvinneforeningen maktet på de 5-6 åra de var aktive. Ca. 160.000 kr. samlet de inn til Menighetssenteret. En del gikk til kjøkkenutstyret, og mye ble brukt til klokketårnet.

- Vi var ganske flittige med håndarbeid. Jeg husker f.eks. at jeg strikket 84 par barnesokker på fire

år. Alt vi laget, gikk unna på de årlige julemessene.

Da de sluttet, hadde de en restsum på 27.000 kr. som de satte i banken. Brynhild Wierli, Hjørdis Øhren, Kristine og de andre som hadde vært aktive, var enige om at det burde inngå i et orgelfond. I dag har det vokst til ca. 70.000 kr. Som nå altså skal overdras til Menighetssenteret.

En virkelig stor gave, som Ti-time-kvinnene virkelig fortjener en stor takk for!

berger

- Da foldet jeg ofte hendene, og så stanset det en bil

Redaktøren hadde spurt meg hvem jeg ville gitt en blomst til, hvis jeg skulle valgt ut en. Og jeg som gjerne skulle ha reist bygda rundt og delt ut blomster i fleng. I tanken gjorde jeg runden, og stanset opp hos Edith Olsen, i Bråtabakken på Geithus.

I mitt indre kan jeg se for meg ansiktet hennes, slik det tindrer opp i smil på smil. Slik jeg har sett henne utallige ganger. Et åpent og spill levende smil. Enda hverdagen kunne virke tråkig nok for henne.

- Du veit, jeg har det da godt, sier Edith. Jeg har fått beholde helsa.

Jeg ble kjent med Edith i den tida mannen hennes, Alf, var gammel og sengeliggende, totalt avhengig av hennes pleie og omsorg. Selv om det etter hvert ble vanskelig å få kontakt med ham, fortsatte Edith å samtale med ham. Og så langt det var mulig, gjettet hun hans ønsker og oppfylte dem. Og midt i den strevsomme hverdagen gikk hun omkring og så rett og slett lykkelig ut.

«Jeg har ikke vært typen som har gått rundt og gruet meg for ting.»

- Jeg lærte fra barnsben av at hvis det var noe, kunne jeg bare gå til Gud med det. Så jeg har ikke vært typen som har gått rundt og gruet meg for ting, nei jeg har nok vært sterk på mange måter.

Jeg tenkte jo at Edith endelig fikk litt fri og avlastning da Alf kom noen uker på Modumheimen. Men Edith hadde nok vanskelig for bare å ta i mot denne hjelpen, det var for mye. Så hun opplevde det som en lettelse "bare" å kunne

sykle fra Bråtabakken til Modumheimen hver morgen, og sitte hos ham og være til hjelp med mat og trygghet til kveldsmaten var gjort unna. I lang tid ble dette en fast rytme for Edith.

- De ble nok ganske lei meg der nede etter hvert. Jeg var der jo nesten støtt.

Men det var godt for Edith at andre nå hadde tatt over ansvaret. Blant annet gav det henne litt kveldsfri. Så hver gang det var møte på Frelsesarmeen på Vikersund, dro hun dit. Ofte stod pianokrakken ledig til henne. Edith var blid og villig, og akkompagnerte de kjente sangene enkelt og greit slik hun hadde gjort i mange år.

- Og så god Gud var. Han visste alltid råd. For det passet ikke alltid med buss. Og ikke alltid holdt kreftene til å gå eller sykle heller. Så da foldet jeg ofte hendene, og så stanset det en bil. Det har blitt mange slike bønnesvar.

For tre år siden døde Alf. For Edith ble dette en stor overgang, og hun synes det har vært tungt å være aleine.

- Jeg er jo heller ikke så sprek lenger, og sliter av og til med nerve mine. Men det hjelper godt å vite at jeg kan få legges alt på Gud.

«Du kan tru det var mange fine gjester der! Skal si jeg neide djupt når jeg møtte dem.»

Det har blitt mange år siden hun ble født som Edith Johansen på Vikersund. Å snakke med Edith om den tida er som en spennende reise inn i noe som for mange kan

virke fjernt fra dagens velstands-virkelighet.

- Jeg ble født i april 1921. Mors forlovede hadde flyttet til Oslo. Men mormor trengte hjelp, så mor kunne ikke reise fra henne. Jeg fikk aldri møte far. Selv om mor sa at jeg bare kunne ta kontakt med ham hvis jeg ville. Det var en underlig følelse, husker jeg, den dagen jeg helt tilfeldig stod med den avisa i hendene hvor dødsannonseren hans stod. Jeg kunne jo ha tatt kontakt med halvsøskenene mine, men det ble aldri noe av.

Mor til Edith var bestyrerinne på Ullvaren helt fram til den gikk konkurs. Da kjøpte hun en strik-kemaskin og begynte for seg selv hjemme. Hun strikket både for private og for forretninger. Det ble lange dager og seine kvelder. Samtidig stelte hun for mora og begge brødrene sine.

- Om somrene jobbet mor som "badekone" på Modum Bad. Hun gikk til fots opp dit hver morgen, de hadde jo ikke råd til sykkel. Først måtte hun niste ut brødrene sine, og så være der oppe før klokka sju. Badekonene hadde fine uniformer, sånne søsterkjoler med store hvite forklær og hetter. Når sesongen var på topp, kunne det bli både sju og mer om kvelden før hun kom seg hjem. Noen ganger måtte hun overnatte. Du kan tru det var mange fine gjester der! Skal si jeg neide djupt når jeg møtte dem.

«Det kunne bli 100 flasker saft av villbringeber. Den bærplukkinga var jeg lei!»

Det var trange forhold da Edith

- Hadde jeg ikke hatt Gud, så hadde jeg ikke klart det.

vokste opp, men de manglet ikke noe av det de trengte.

- Mor trudde på Gud, og la alt fram for han når det var noe som trengtes. Og det ble alltid en løsning. Som barn måtte vi tidlig hjelpe til. Ved fikk vi raske i skauen. Og så bær da. Det kunne bli 100 flasker saft av villbringe-bær. Den bærplukkinga var jeg lei!

Sitt annet hjem helt fra barneåra hadde Edith på Frelsesarmeen på Vikersund. Barna var tidlig til god hjelp for offiserene som skulle false "Krigsropet" og "Den unge soldat".

- Vi brettet dem sammen, og brukte en kam for å få brettene skarpe.

Interessen for musikk ble også tidlig vakt. Kirsten Olsen i Arnesen-gården lærte henne å spille D-, A- og G-akkorder på orgellet på Frelsesarmeen.

- Og dermed begynte jeg å spille på barnemøtene. Jeg var veldig redd, men du kan tro det var jo stor stas. Det er nok litt forskjell på før og nå. Det var mye som var grommere før. En satte så mye større pris på å få være med på noe.

Edith var tidlig bevisst sitt kristne standpunkt.

- Det var en høst de hadde frelses-møter for barn. Da gikk jeg fram og bøyd kne ved botsbenken. Og det har vart hele livet. Jeg tror jo også at jeg ble spart for mye ved at jeg så tidlig ble aktiv i et kristent miljø.

Det var stadig mye bruk for henne hjemme. Fra hun kunne bruke nåla, hjalp hun mora med å feste tråder og kaste over sømmer. Før jul var det alltid spesielt travelt. Og det var alltid lite med penger hjemme.

- Jeg husker en gang det kom en kar og spurte om mor kunne

strikke gensere til barna hans, og om hun kunne legge ut penger til garn så lenge. Mor sa ja, for hun var lei for å si noe annet. Da mannen var gått, ble mor litt fortvilet, for hun hadde jo ikke penger til dette. Så hun begynte å be. Og nede i bakken ser vi at mannen stanser, kommer tilbake og leverer en femtilapp på forskudd. Sånne minner har jeg mange av.

Vel 20 år gammel giftet Edith seg med Alf. Sammen fikk de tre barn, - ei jente og to gutter. I tillegg til dem hadde hun stadig andre omsorgsoppgaver. Nygift fikk hun svigerfar som pleiepasient. Og da mora, etter et langt liv i slit ble avhengig av hjelp, reiste Edith daglig hjem og hjalp henne. Siden tok de henne hjem til seg. Og så arbeidet Edith stadig vekk ved siden av.

«Du veit, det å tru på Gud betyr ikke at en slipper alle problemene.»

- Jeg serverte mye på Grand om kveldene og nettene, for jeg måtte jo være hjemme på dagtid.

Den yngste onkelen kom også da han ble syk. Da var allerede Ediths mann blitt syk, så de lå i hver sin krok av stua.

Om hun ikke var utslitt til tider?

- Du veit, det å tru på Gud betyr jo ikke at en slipper alle problemene. Men, som sagt, jeg har fått ha mye krefter. Og jeg har kunnet gå til Gud med alt. Hadde jeg ikke hatt Gud, hadde jeg ikke klart det.

Edith bor i dag aleine i huset på toppen av Bråtabakken. Selv om ikke alt er like lett lenger, ser hun med takknemlighet tilbake på livet.

- Jo mer vi stoler på Gud, jo mer får vi oppleve.

Sier Edith Olsen og smiler dette åpne og spill levende smilet sitt. Jo, er det en som hadde fortjent en blomst her, så måtte det nok være Edith.

Liv Therkelsen

Midt i hverdagen

«Gi meg en blomst mens jeg lever
så øyet kan frydes ved den.
Jeg ser ei de blomster som
legges på kisten min hen».

Disse ordene er det mange av oss som kjenner og flere synes vel som jeg at det er en mening i dem også. For meg er det imidlertid slik at det ofte stopper opp der. Ja visst vil jeg gjerne sende en blomst eller på annen måte ta kontakt med familie og venner, naboer og bekjente. Men så er det dette med tiden da. Livet haster avgårde og det ser ut som de fleste av oss har mer enn nok med å følge med i jaget. Tid til andre ting får komme senere. At det ofte er slik at det er enda travlere når «senere» kommer, tenker vi ikke på i øyeblikket.

For noen få uker siden fikk jeg en fortjent vekker. Sammen med en god venn hadde jeg gjemt meg på Kielbåten for å overraske hans kone som fylte år denne dagen. Hun var på tur med kolleger og beboere fra Buskerud Vanføreheim.

Han og jeg hadde det hyggelig på lugaren vår mens vi seilte ut Oslofjorden. Spente også på hva hun, hennes kolleger og beboere ville si når vi kom fram fra vårt gjemte og skulle overraske i restauranten.

Med «uniformer», flagg og sanger kom vi togende inn. Jubilanten tørket bort en liten tåre – eller var det kanskje et rusk?, og vi ble invitert til å sitte sammen med gjengen fra Vanføreheimet å spise middag.

Det ble et hyggelig måltid. Etterpå hadde vi tenkt å trekke oss tilbake, ikke blande oss med

Ta vare på sjansen!

disse andre og kanskje heller ikke se dem igjen før neste dag.

Heldigvis ble det ikke slik.

Vi ble sammen med denne gjengen på hele Kjelturen. Interessante beboere. Opplevelsen av å danse med en artig, sprudlende kvinne i rullestol var uten tvil størst for meg. Kanskje har jeg ikke verdens beste rytme, ei heller er jeg noen stor danseløve. Kanskje har jeg også vært redd for å «dumme» meg ut – om nå det er mulig. Jeg vet ikke. Jeg vet bare at jeg turde og vant. Praten og fleipen rundt bordene var ikke mindre på denne turen enn på andre turer jeg har vært. Om noen i det hele tatt skulle vært inne på tanken måtte nok det antagelig også bare ha vært meg.

For meg ble imidlertid denne turen en åpning til nye bekjentskap. I 14 år har jeg bodd som nærmeste nabo til Vanføreheimen. Med skam må jeg si at jeg kjenner ikke de av naboene mine som bor der, mens jeg kjenner, og gjerne slå av en prat med alle de andre.

Kanskje det er slik for deg også? At du ikke kjenner naboen på den andre siden av gjerdet eller gata? Kanskje er heller ikke du flink nok til å ta kontakt med familie eller verne om de vennene du har valgt?

Du husker sikkert visa som sier «I morgen, i morgen – nei, ikkje i dag, i dag – nei i dag gjer eg ikkje det slag. I dag har eg anna å fun-

Ole Martin
Kristiansen,
driftsleder,
Geithus

dera på, men kom att i morgon så ska' du få sjå!»

Skal vi enes om å ta den kontakten i dag? Slutte å «fundera på»? Gjøre noe aktivt i stedet? Stikke innom, stoppe opp ved hagegjerdet for en prat, invitere naboen på kaffe, ringe de vennene du hadde og som antagelig er der om du bare satser litt. Et besøk i institusjonen i nærheten vil garantert være kjærkomment for dem. Gå innom PU-boligen borte i gata.

Men vær gjerne litt egoistisk også. Ikke gjør det bare for å være snill og god. Gevinsten er nemlig din (og min). Vi vil begge garantert få igjen mer enn vi satser.

Plutselig skjer det noe som gjør at muligheten til et overraskende besøk, en uventet telefon ikke lenger er der. Derfor vil jeg benytte anledningen og ta vare på sjansen – i dag! Vil du?

Ole Martin Kristiansen

Samspill

Hele prestegjeldets stab var samlet 27/4 til "samspilldag". Det var ekteparet Johan og Jeanette Kaggstad som tilbød oss en slik kursdag. Vi tok imot med takknemlighet. Dagen ble slitsom. Vi kjente på en del ting som gjorde vondt. Men slik må det vel være for at noe nytt skal vokse fram. Vi lærte at det er nødvendig å anse oss selv for et lag som går ut på banen for å oppnå noe. Vi må bestemme oss for hvilke mål vi vil sette og stå sammen for å nå de målene vi setter oss. J.M.

Fra bakerste benk i Heggen kirke søndag 1. mai:

Opp alle jordens bundne trelle

• Wermund Skyllingstad

I år faller arbeiderbevegelsens vel hundreårige demonstrasjonsdag på en søndag, og jeg er bedt om å ta plass på bakerste benk og gjøre refleksjoner. Frammøtet var normalt. Vel 50 mennesker, hvorav 2 dåpsfølger. Jeg hører avgjort til den yngre del av kirkelyden, mine halvt hundre år til tross.

Gjennom storparten av disse åra har jeg følt meg som en del av såvel Den norske kirke som den sosialistiske bevegelse.

Alt som har mæle, de skal fortelle din ære!

Gudstjenesten begynner med en av Kirkas virkelige kampsanger «Herre Gud, dit dyre navn og ære». Slik Petter Dass opprinnelig skreiv, med overflødige store bokstaver i barokkens stil, for riktig å understreke lovprisningen av Guds makt og velde.

Bra stemning når Jon prest ønsker velkommen. Han vil trekke inn begge dagens tradisjoner i gudstjenesten, både den fra Kirka og arbeiderbevegelsen. Går nå det bra, tru?

Deretter følger som vanlig en lav og mumlende syndsbejkenelse. Vi har ikke lett for å leve opp til Luthers krav om å innlede møtet med Gud med å utlevere vår elendighet. Og her støter tradisjonene skikkelig sammen. Arbeidsfolk skulle først og fremst styrke sjølrespekten, slutte å stå med lua i handa. Kirka hjalp dem sjelden med det da det gjaldt.

La ingen krig og sult og sott få gjøre oss fortred!

Bønn, skriftlesing og salmer bærer preg av sprikende budskap. Søndagens egentlige tekst er om kjærligheten. «Kjærlighet er lysets kilde», lyder Grundtvigs pinsesalme. «Kjærligheten – at han elsket oss og sendte sin sønn», skriver Johannes.

Men presten ber om rettferd og fred, om arbeidsplasser og styrke

til å kjempe for de undertrykte sak. Og Thorbjørn Egners barnesalme «Jeg folder mine hender små» danner en fin opptakt til prekenen.

Jesus som lagleder – Johannes eller Johans evangelium?

Dagens prekentekest er fra Jesu yppersteprestelige bønn, Johannes 15. «Dere skal elske hverandre slik som jeg har elsket dere.»

Jon prest velger en heller dristig liknelse. Han snakker om at Jesus inviterer til lagsamarbeid. Vi skal skifte side og gå over på hans parti verdenslaget. Gud har valgt oss til sitt lag. Jesus er lagleder og taler her til spillerne. Denne verdens fyrste har satt sammen et fryktingytende sterkt lag med synd og død som virkemidler. – Men vi skal vinne evig liv. Her tenkes formastelige tanker på bakerste benk. Dette likner mer et budskap fra Johan Kaggestad enn fra evangelisten Johannes. Og hvor langt kan presten presse denne liknelsen?

Når Drillos veg til VM-sluttspillet etter hvert blir trukket inn, må bakerste benk lure på om den ellers så nøkterne og greie forkynner Jon har rodd seg vel langt utpå.

Jeg kan ikke helt se Odd Flattum i Vårherres sted som oppdragsgiver, og Jesu frelsesverk holder jeg nok som en begivenhet av helt andre dimensjoner enn noen heldige seire over Nederland og England på fotballbanen ...

Jesus kan bruke meg på sitt vinnerlag!

Men så var der et budskap til bakerste benk også. Først avliver Jon myten om at «elske» betyr «like hverandre». Det handler ikke om gode følelser, men om lojalitet mot laget, tillit og solidaritet. Den syntes jeg godt om! Slik er sosialismen også, tenker jeg. Vi er ikke feilfrie, vi mennesker, nei. Verken i den ene eller andre tradi-

Wermund Skyllingstad

sjonen. Å være kristen er iallfall ikke å være prektig og gå rundt og være snill og kjærlig mot andre.

Sånn sett kunne en mer høyltyd syndsbejkenelse være på sin plass!

«Spillerne har mange svakheter og feil. Likevel regner lederen med dem og kan bruke dem på sitt vinnerlag,» sier Jon.

«Bare Drillo kunne finne på å bruke Jostein Flo på et landslag,» sa Johan Kaggestad en gang.

Bare Jesus kunne finne på å bygge sin kirke på en hissigpropp og feiging som Peter, lærer vi av påskefortellinga. Men det viktigste er jo dette: Jesus kan også bruke meg på sitt vinnerlag. Det blir en fin slutt på prekenen.

Gatebarna i Maputo - jordens bundne trelle

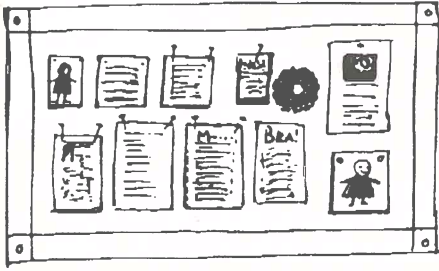
Lars Sørumshagen er klokke og taler sterkt og konkret om dagens ofring. Den skal gå til kristenrusens gatebarn-prosjekt i Maputo, Mosambik. Solidariteten må gå utover bygda og nasjonen.

Jeg lar meg overbevisse til å velge en annen penge enn jeg hadde tenkt meg. Men samtidig – etter en drøy halvtime i Kirkas tradisjon og språk – går tankene over i det politiske. Hvordan er elendigheten blitt så stor i Mosambik? Det var en land som kjempa tappert og målbevisst mot et brutalt koloniherrevelde i mange år. Vår egen utenriksminister satt i NATOs råd og omtalte Portugals undertrykking med forståelse.

Da friheten endelig var et faktum, skulle et sosialistisk samfunn bygges. Folkets støtte til FRELIMO var stor. Men det samme skjedde i Mosambik som i Angola. En undergravende geriljavirksomhet støtta av Sør-Afrika og USA greide til slutt å ødelegge hele samfunnsstrukturen og etterlate seg et samfunn i fattigdom og ruiner.

forts. s. 14

Oppslagstavla

25-årsjubileum på Gulsrud

Første søndag i juni blir det storfeiring på Gulsrud leirsted. Stedet som drives av Buskerud Indremisjonskrets, skal da markere sitt 25-årsjubileum.

Det starter kl.11 med gudstjenester samtidig både i Gulsrud kapell, Tyrstrand kirke og på leirstedet. Til Gulsrud kapell kommer biskop Thor With, kapellan Steinar Sund og Gulsrudkvartetten. På Tyrstrand deltar feltprest Tormod Holt og Synzygus. Og på leirstedet er det barnegudstjeneste med ungdomssekretær Jens-H. Pedersen og Kongsberg familiekor.

Kl.13 er det middag på leirstedet, etterfulgt av flere kroer med lysbilder og filmer fra ulike leirer.

Og så kl.16 er det stor jubileumsfest med Thor With, Gulsrudkvartetten, Synzygus og Kongsberg familiekor. Og bevertning, selvsagt. Samt jubileumsgave.

Alle er hjertelig velkommen til Gulsrud leirsted søndag 5.juni, sier arrangøren, Buskerud Indremisjonskrets.

Prestenes sommerferier

Sokneprest Mamen: 1/8- 22/8 og 29/8- 5/9

Res.kap. Moviken: 27/6- 18/7 og 22/8- 29/8

Kallskap. Sund: 20/6- 27/6 og 11/7- 1/8

Alle prestene kommer til å ha mandag som fast ukefridag i ferietiden.

Soknediakon

Det kan se ut til å bli en løsning på diakonsaken med det første. Tunsberg bispedømmeråd har nå tilbudt Modum halvparten av lønnsmidlene som trengs til en ny stilling på vilkår av at vi selv kan skaffe den andre halvparten. Her må felre parter inn i bildet. Modum kommune er villig til å samarbeide. Modum Diakoniat har bygget opp et lønnsfond. Menighetsrådene må ta på seg ansvar for stillingen.

Mange vil forbinde ordet "diakon" med sykepleie. Vår hjemme-sykepleie begynte som et diakonalt tiltak. Kommunen har tatt over hjemmesykepleien, så innen sykepleien er behovet for en ny stilling minst. Men diakonien dekker hele kirkens omsorgsside. En diakon vil få i oppgave å utvikle menighetene til å handle og vise omsorg for de som er svake.

Friluftsgudstjeneste

blir det i år på Butjønn søndag 19. juni. Vi samles ved kirken til vanlig gudstjenestetid og reiser i samlet flokk. Dette er en årlig tradisjon i Snarum menighet og vi håper på både godt vær og stort fammøte denne dagen. Skulle det likevel bli dårlig vær, blir det vanlig gudstjeneste innendørs. For nærmere informasjon og program, følg med i lokalpressen.

Olsok på Snarum

I år blir det tradisjonell olsokfeiring på Snarum fredag 29. juli med kveldsgudstjeneste i Snarum kirke. Gudstjenesten blir ved Jon Mamen. Det blir bevertning og underholdning på kirkebakken etter gudstjenesten, men ettersom programmet enda ikke er klart, ber vi leserne følge med i lokalpressen når tiden nærmer seg.

Sommerleirer på Gulsrud

I sommer vil det bli arrangert to sommerleirer på Gulsrud:

* 24.- 28.juni for aldersgruppa 10-13 år, og

* 30.juni - 3.juli for aldersgruppa 7 - 9 år.

Prisen for leirene vil være 480 kr for den første og 360 kr. for den siste. Det gis søskenmoderasjon på 50 kr.

Faste programposter på disse leirene er flaggheising, frokost, bibeltime, middag, lys- og soveposesamling. I tillegg blir det bading, kanopadling, fjernstyrte biler, natursti, konkurranser, underholdning mv.

For nærmere informasjon: ta kontakt Buskerud indremisjon ved barne- og ungdomssekretær Jens-H. Pedersen, tlf.

32 837072. Adr.: Rådhusgt.25, 3015 Drammen.

Sommerleirer på Solsetra

Solsetra Misjonssenter ligger ved Hagatjern, mellom Konnerud og Mjøndalen, og eies av Drammen krets av Det norske misjonsselskap.

De gir flg. leirtilbud i sommer:

* Leir 1. Barneleir. Tid: 24.-26.juni. Alder: ferdig med 1, 2. eller 3.klasse. Pris: kr.240.

* Leir 2. Hobbyleir. Tid: 27.-30.juni. Alder: ferdig med 4,5. eller 6.klasse. Pris: kr.380.

* Leir 3. Barneleir. Tid: 1.-4.august. Alder: ferdig med 2,3. eller 4.klasse. Pris: kr.360.

* Leir 4. Minileir. Tid: 5.-7.august. Alder: under 8 år med voksenfølge. Pris: voksne kr.250, barn kr.150.

Dersom du er interessert i å være med, eller vil vite mer, ring kretskontoret, tlf.32 833805. Adr.: Nedre Storgt.31, 3015 Drammen.

forts. fra s.13

Få steder i verden kan vi se imperialismens sanne ansikt tydeligere enn i Mosambik.

Det er fint at vi kan hjelpe ofrene for dette kyniske spillet. Men det må nok mer enn hjelp til for at disse minste av jordens bundne trelle kan håpe på ei menneskeverdige framtid. Etter 100 år med 1. mai-demonstrasjoner er det fortsatt bruk for en revolusjon her på jorda.

Fra kirkekontoret:

Lokalsamfunnets ritualer

Kirkekontoret i gamle Vikersund gård har utsikt fra vinduet til kommunens rådhus. Rådhuset er et sentrum for lokalsamfunnet vårt. Utsikten fra kirkekontoret går altså til lokalsamfunnet. Og jeg vet: Kirken er der for å tjene lokalsamfunnets behov. Lokalsamfunnet har behov for seremonier og ritualer. Lokalsamfunnet har bruk for kirken.

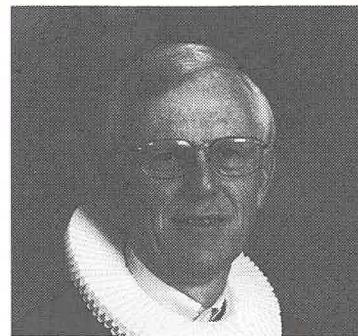
Telefonen ringer. Det kan være en mor eller far som vil ha dåp for barnet sitt. Kirken har en seremoni å tilby. Det er viktig for foreldrene å få del i denne seremonien. Neste telefon kan gjelde et bryllup. To mennesker har bestemt seg for å gifte seg, og kirken har en seremoni for dette. Det er viktig for brudeparet å få del i vigselsseremonien. Så kan det komme en telefon som gjelder begravelse. Et menneske er gått ut av livet. Kirken har en seremoni for begravelse. Det er viktig for de pårørende å få lagt til rette for denne begravelsen.

Disse seremoniene kan ikke noe lokalsamfunn være foruten. Stat og kommune betaler utgiftene ved å opprettholde kirkevesenet

så seremoniene kan bli utført. De kirkelige ansatte leder seremoniene; vi er seremonimestere for dette lokalsamfunnet.

Lokalsamfunnet har et rituale til som kirken forvalter, et rituale som er til for hele samfunnet. Gudstjenesten på søndager og helligdager er et samfunnsrituale. I gudstjenesten kan lokalsamfunnet komme sammen og bekrefte sine felles verdier. I gudstjenesten kan hverdagens strev og møye settes i sammenheng med en himmelsk og opphøyd virkelighet. Noen ganger fungerer dette. Julaften, 17.mai og konfirmasjonsdagene er dager hvor ritualene i kirken bekrefter samfunnets kristne verdier. Men ved mange gudstjenester er oppslutningen nede på et lavmål, eller oppslutningen kommer fra bare en begrenset del av lokalsamfunnet. Da avslører ritualet en splittelse og en smerte i lokalsamfunnet. Troens ting har blitt vanskelige for mange. Denne splittelsen og smerten i lokalsamfunnet kjenner vi også inne på kirkekontoret.

Det er et paradoks at lokalsamfunnet i så stor grad etterspør

seremoniene og ritualer som er knyttet til enkeltmenneskets liv, men at det samme lokalsamfunnet i så liten grad gjør bruk av det ritualet som fremmer felleskap og samhold i lokalsamfunnet. Vi sier at ritualene er privatisert. Det er mulig at noe feil ligger hos oss som forvalter ritualene. Gudstjenesten har lett for å dreie seg mer om de opphøyede ting enn om menneskers virkelige liv. Dette trenger ikke være slik. Jeg har en drøm om å forene den gode menneskelige siden vi har ved seremoniene med den opphøyde og lovprisende siden som vi har i gudstjenesten. Jeg ønsker at kirkens seremonier og ritualer skal tjene lokalsamfunnet på en slik måte at splittelse overvinnes og sår leges. Kirken tilhører dette lokalsamfunnet - ikke for samfunnet til å skalte og valte med, men for å fremme menneskelighet og tro.

Jon Mamen

Åmoting i muntert alvor:

Håndbok med godord for nålevende

For halvannet år siden hadde vi en omtale her i bladet av "Vi eldes med stil eller Når tørrgrana blomstrer". Ei lita bok med smådikt skrevet av Sverre Therkelsen, født og oppvokst i åmot, nå pensjonert lektor i Tønsberg.

I høst kom han med ei ny bok, "I muntert alvor", med små fyndord og godord. En såkalt håndbok for nålevende. Disse visdomsordene, som Therkelsen har ruget på i 30 år, rommer mye varme og livsvisdom.

Noen smakebiter:

Kontaktregel 1
i vår rugehall:
Først hakka hull
på eget skall!

*

Ingen gaffel-truck
kan løfte som et vennlig blick

*

Så mange vil være utropstegn
og spørsmålstegn!
Kan vi ikke være
bindestreker?

*

Sinnets fred
gir åpent øre
mot andre sinn.

Samhold gjør sterk -
se på sopolimen!

*

Du skal være i din nestes bærelag
før han dør.

*

Kjærlighet uten fantasi
er en vise
uten melodi.

Ogsåvidereogsåvidere. Her er mye å øse av. Therkelsens småord kan virkelig anbefales til innvortes bruk. Men husk at de har best effekt i små doser, til daglig ettertanke og oppmuntring.

berger

15-åring valgte Heggen Kirke

Det er vanlig at niende-klassingene ved Nordre Modum ungdomsskole skriver en særoppgave. Det er et stykke selvstendig arbeid der elevene selv velger emne. Anja Brekke (15) i klasse 9b har valgt å skrive om Heggen Kirke. Det har hun gjort så bra at hun ble honorert med beste karakter.

- Jeg valgte Heggen kirke fordi jeg hadde lyst til å lære mer om den gamle ærverdige kirken, der jeg er døpt og konfirmert. Før var kirken bare en stor bygning. Jeg så ikke alt som var der. Etter at jeg skrev oppgaven, er interessen blitt vekket. Nå er kirken på en måte blitt en del av meg selv. Det

er en god følelse. Ta for eksempel mosaikkvinduene i kirken. De har jeg sett mange ganger, men først nå har jeg fått øye på hva de symboliserer.

Stoffet til oppgaven har hun for det meste hentet fra biblioteket. En fjern slektning i Oslo sendte henne avisutklipp fra DT&BB om kirken, og hun fant også stoff i Bygdeposten. Sokneprest Jon Mamen tok henne med på en omvisning i Heggen.

- Det hjalp meg. For selv om jeg har lest mange bøker om temaet, så blir det lettere når ting blir forklart og jeg får stilt spørsmål.

Anja Brekke

Vi har bedt Anja om å gjøre et valg i den fyldige og særoppgaven. Nedenfor presenterer vi kapittel 4. Selv sier hun at det er den mest interessante delen, fordi den gir oss et innblikk i hva kirken lærer.

Kap. 4. Symbolbruk i Heggen kirke

•Anja Brekke

Kristen symbolbruk har hatt mye å si for kirkens utforming og utsmykning.

I følge kristen skikk ligger kirken med inngangen mot vest og koret mot øst. Vandringsveien opp kirkegulvet skal symbolisere et menneskes vandringsvei gjennom livet mot Jesu oppstandelse og møtet med ham i øst.

Fordi kristendommen sier at oppstandelsen skjer i øst, blir alle døde begravet med hodet mot vest. På oppstandelsens dag vil de da reise seg med ansiktet mot øst der de skal se Jesus.

Kirken har form som et kors. Dette er kristendommens viktigste symbol og minner oss om Jesu korsfestelse og hans seier over døden.

Alteret er et bilde på Gud. Det er plassert nær korveggen, altså i øst. Altertavla med sine malerier forteller en hel historie. Det nederste bilde, Nattverden, forteller om et fellesskap mellom Kristus og menneskene. Den uttrykker også enheten mellom alle troende på jorden og i himmelen. Maleriet over viser korsfestelsen og hvordan Kristus måt-

te lide. Glorien lyser over hodet hans og symboliserer det overmenneskelige ved ham.

Figuren på toppen forestiller den seirende Kristus.

De fire utskårne figurene på altertavla er evangelistene Markus, Matteus, Johannes og Lukas, som fortalte evangeliet til folk.

Ved føttene til hver av dem er det en figur. Flere steder i Bibelen er det beskrevet en skikkelse med fire ansikter – tetramorf – med menneskeansikt, løveansikt, okseansikt og ørneansikt. Spesielle egenskaper ved disse fire er klokskap, tapperhet, besinnelse og rettferdighet, og evangelistene har fått hver sitt symbol fra disse.

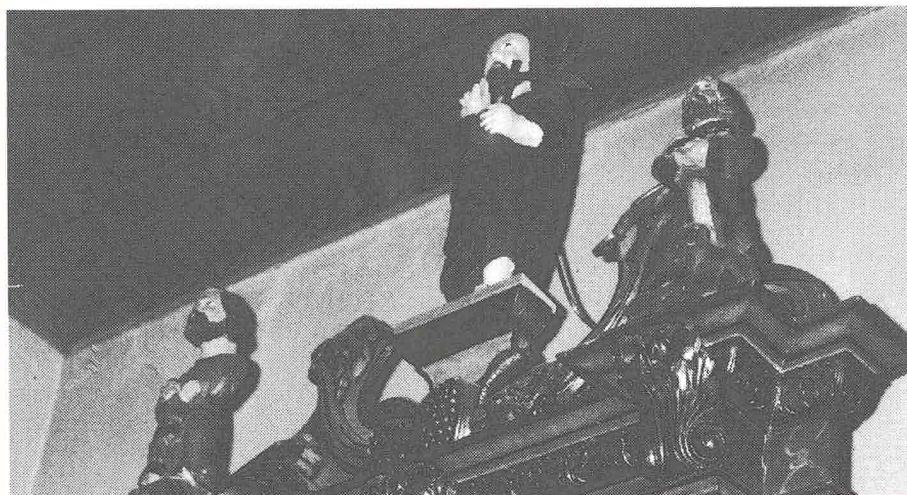
Evangelisten Matteus har mennesket som symbol fordi han begynner fortellingen sin med Kristi menneskeskikkelse.

Markus tilhører løven fordi hans evangelium innledes med røsten av en som roper i ørkenen.

Lukas tilhører offerdyret oxen fordi han innledningsvis snakker om presten Sakarias og hans røykoffer.

Ørnen er symbol for Johannes fordi han gir det mest slående inntrykk av åndens flukt mot himmelen.

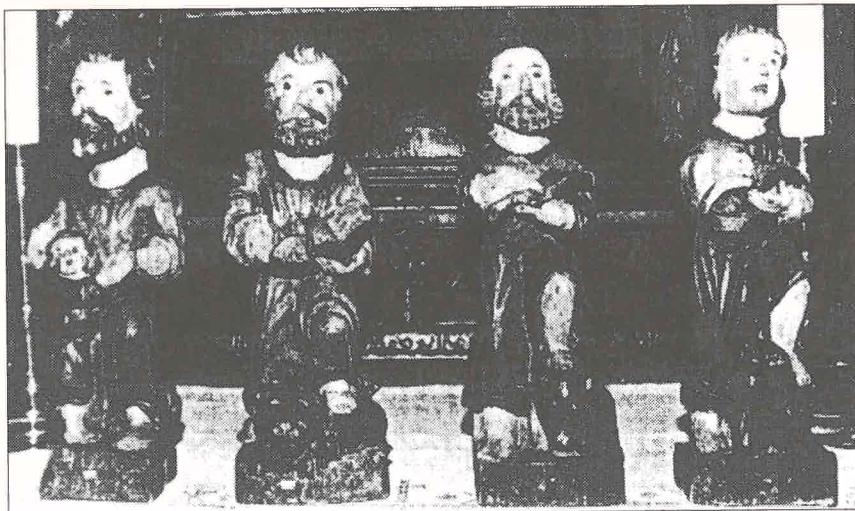
Evangelistene er fremstilt som fire filosofer, kledd i romersk toga. Markus, Johannes og Lukas holder

Figuren på toppen forestiller den seirende Kristus.

Foto: Anja Brekke.

Evangelistene Matteus, Markus, Lukas og Johannes

hver sin bok - symbolet på visdom.

De utskårne fruktene på altertavla er et bilde på Guds gaver til de rettferdige og gudfryktige.

Både prekestolen og altertavla er dekorert med akantusranker. Slike ornamentar var spesielt populære under renessansen. Svulmende former gir inntrykk av frodighet og rikdom og kan stå som et bilde på selve livet. Fargene på rankene er rødt, grønt og gull. I den kristne kunsten var rødt fargen for Kristi og martyrenes offerblod og for inderlig kjærlighet. Grønt er oppstandelsens farge. Gullfargen er et symbol for det fullkomne og lyset fra himmelen. Selve prekestolen er blåmalt. Dette er himmelens farge, og den symboliserer alt åndelig.

De to glassmaleriene viser begynnelsen og avslutningen på Jesu virksomhet på jorden. Ved dåpen ser vi vannet som renser og tar bort syndene. Duen øverst på bildet symboliserer Guds ånd som kom over Jesus. Det andre glassmaleriet beskriver Kristi himmelfart. Jesus stiger opp mot himmelen. Gud er symbolisert ved to hender, og over hodet til Jesus ser vi en oppoverrettet trekant som står for treenigheten - Gud, Jesus og Den Hellige Ånd.

Englene i takmaleriene er kjeruber som vokter paradiset. Gjenstandene de holder i hendene er forskjellige symboler. Kranse er for seier over mørke og synd. Harpen betegner fred og idyll, mens basunen forkynner dommedagen.

Messehaglens har også symboler. På messehagelen fra 1764 er det en hodeskalle under krusifikset. I følge en fortelling i Adamboken, er Adam begravet på Golgata, som er jordens midtpunkt. Det skal altså være urfaren Adams hodeskalle som vi ser ved foten av Kristi kors. Den røde fargen symboliserer Jesu blod. På den grønne messehagelen er det en kombinasjon av kors og sirkel. Dette er et bilde på at året deles inn i fire tidsavsnitt.

Utvendig på kirken, på vesthjørnet av nordre tverrskip, stikker det ut et steinhode gjennom kirkemuren. Det er et mannsansikt med sterkt fremskutt hakeparti med skjegg, hengende mustasjer, dyptliggende øyne, pannehår, høytsittende ører og et

Jon Mamen med messehagelen fra 1764

hodeplagg. Den er ikke særlig vakker og har fått navnet «Styggen» av lokalbefolkningen. Han har vært gjenstand for mye oppmerksomhet. Ganske sikkert er det at steinhodet kommer fra Vike kirke. Vi vet imidlertid ikke hva den symboliserer. Noen mener at det skal forestille hodet til Olav den hellige. En annen teori er at det er Gamle-Erik som er på vei ut gjennom muren fordi presten har mant ham ut. En annen versjon går ut på at Styggen er en munk som i sin tid ble innemurt der. Det fortelles også at hodet vokser ut igjen dersom det blir kappet av. For ca. 70 år siden forsvant hodet en dag. Kort tid etter var det på plass igjen - riktignok murt opp igjen av mennesker. Mest sannsynlig er vel teorien om demonhodet, og at det skulle holde onde makter borte. Det stemmer også med at den ble satt opp på nordsiden av kirken, der man mente at styggedommen holdt til.

Rosetten på hjørnesteinen som hodet er festet til, symboliserer sannsynligvis jomfru Maria. Flere kilder omtaler henne som «rosen», «himmelrosen», «den fullt utsprungne rose» og «rosen uten torner».

Tysk besøk

Fra 31. juli til 14. august kommer det besøk fra Untersonheim. Det dreier seg om 15 tenåringer og noen familier, i alt ca. 60 personer, som Heggen Gospel har besøkt og bodd hos tidligere på sommeren.

Vi håper det blir lett å finne vertsfamilier til disse. Heggen Gospel skal bo privat hos dem andre år på rad, så vi bør sannelig kunne klare å ta imot noen her på berget også. Har du lyst til å være vertsfamilie, så kontakt Arild Løvik.

Og så må dere alt nå holde av 28.-30. oktober. Da skal Heggen Gospel arrangere TenSing-festival i Vikersund. Også da trenger vi vertsfamilier. Vil du være med, så heng på!

Arild Løvik

 BENT STRÆDE AS Aut. rørlegger Sanitær-, varme- og oljefyringsanlegg 3370 Vikersund - Tlf. 32 78 75 03	 Vikersund FORBRUKSFØRENING	MODUM KOMMUNE
 OPTIKER N.O.F. TROND WEGGELSEN	Modum Bads Nervesanstorium 3370 Vikersund	JOSEF ANDREASSESENS eftf. Kioskvarer & Blomster Tlf. 78 02 77, Geithus
ÅMOT APOTEK 3340 Åmot Tlf. 78 51 00	Åmot Installasjon a/s Tlf.: 78 47 55 - Åmot	GRAVMONUMENTER Inskripsjoner ordnes - Olaf Halvorsen tlf. 78 74 27
Frydenberg Rekonvalesenthjem Tlf. 78 79 11 - 3370 Vikersund	MODUM BEGRAVELSESBYRÅ VIKERSUND - TLF. 78 25 86	Modum Samvirkelag 3360 Geithus
GRØTERUD BYGGSERVICE A.S. 3370 Vikersund Tlf.: 78 24 00 Mobil tlf. 094-38 243	 Wahls Tlf. 78 72 70 MOBELFORRETNING A/S	Toves Parfymeri og Bijouteri Vikersund
Børre Bjertnæs Renovasjon Snarum, 3370 Vikersund Tlf. (03) 78 28 48 - Mobil tlf. 094-98 106	 Drammens Tidende Buskeruds Blad	 NYGÅRD SPORT 3340 ÅMOT - TLF. (03) 78 41 18
Vikersund apotek Tlf. 78 70 35	A.s Modumsrutene Øyaveien - 3370 Vikersund - Tlf. 03-78 74 08 Rute- og turkjøring	 RADIO MODUM Media med mening 3340 GEITHUS 78 09 00 FM 106.3 FM 104.3 - FM 107.5
Gullsmed Siv Asbjørnsen Strandgaten, 3340 Åmot • Tlf. 32 78 57 36	 Vikersund RAMMEVERKSTED ☎ 03 - 78 82 52	 BPG BYGDEPOSTEN VIKERSUND - TLF. 03-78 71 11
JAN H. ERIKSEN Klær og Sko Tlf. 78 02 07, Geithus	 FOTO OG FRIMERKER AS TLF. 78 02 07 - 78 02 07	 MODUM MARKISERVICE 3370 VIKERSUND - TLF. 78 80 79
	Frøyshov bok og papir Vikersund	Åmot Forbruksforening Amot - Tlf. 78 43 20
Modum, Sigdal og Krødsherad GJENSIDIGE Brannkasse	 GJENSIDIGE forsikring	 Vikersund Kurbad A/S Oppføringsinstitusjon Tlf. 03 78 79 77

Einar Lundby-jubileum

31. mai ville Dr. Einar Lundby fylt 100 år. Institutt for Sjelesorg, Dr. Einar Lundbys stiftelse, ønsker å hedre ham i forbindelse med «Modumdagen» søndag 29. mai.

Program for «Modumdagen» på Modum Bad:

Kl. 11.00: Festgudsteneste ved St. Olafs Kilde (utenfor Olavskirken). Biskop Sigurd Osberg, instituttstyrer Øyvind Eide og Hamar Domkantori medvirker. Kirkekaffe på Institutt for Sjelesorg.

Kl. 15.00: Hvem var Einar Lundby – og hva betød han? Ved Georg Hille, Knut Lundby, Dag Hareide, Karsten Isachsen og Einar Johnsen.

Kl. 16.30: Modum Bads Theatercompagnie presenterer «Det finns så mange drømmer ...» En Prøysen-kabaret av Per Anders Øien og Tor Eika.

NB! Denne Prøysen-kabareten blir også vist i Festsalen på Modum Bad mandag 30. mai kl. 19.30.

Jenny

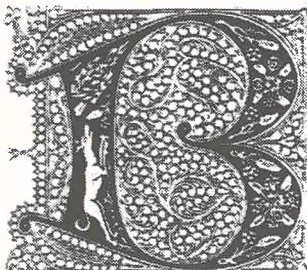
Heggen Gospel til Tyskland igjen

Etter fjorårets turne er vi invitert tilbake til Untersonheim igjen. Denne gangen for å holde noen skolekonserter, syng i kirken og avholde en hovedkonsert. Da følger vi samme opplegget som ifjor, men så skal vi gjøre noe i tillegg: Heggen Gospel skal drive

Tensingskole. Det betyr at de ønsker å starte et tensingkor i Untersonheim og vi skal lære dem hvordan det gjøres: Vi skal gjennomføre øvelser. Vi skal lære orkester og dirigent og ha noe tensingideologi.

Nå er vi ikke helt tapt bak en sten. Vi vet det er begrenset hva som kan gjøres på en uke. Men det er også mye som kan gjøres på en uke – og det er det mulige vi ser på. Med oss har vi tre tidligere TenSingNorway-deltagere; brødrene Eirik og Dag Roness og Birte Idsø. Alle velkjente i Heggen Gospel og de vet hvordan et slikt arbeid kan gjøres. Det blir arbeidssomt og spennende og når hovedkonserten avholdes, da er målet at våre tyske venner også skal kunne fremføre minst

forts. s. 19

Bibelordet

Solveig Nordset
Åmot

"I dine ben skal det komme ny styrke."

Guds håndtrykk

Noen ganger lurer jeg på om jeg er ganske naiv og enfoldig. For det har ofte hendt meg at Guds ord har talt direkte inn i min situasjon. Og ofte har det truffet min humoristiske sans slik at jeg har måttet le høyt.

Slik som for eksempel en fredag for noen år siden. Mannen min falt ned en trapp og slo seg så kraftig at han hadde store smerter i hoftene etterpå. Det verste var at han nettopp hadde hatt sin andre hoftoperasjon, og hadde fått streng beskjed om å være forsiktig, og ihvertfall ikke finne på å falle!

Så skjedde det altså allikevel. Og det var seint på kvelden, så vi ville vente til neste morgen med å ringe til legen. Derimot ringte vi straks til Nord Odal, vår første menighet, hvor vi den påfølgende søndag var bedt til hovedkirkens 100-årsjubileum. Etter det som var hendt, måtte vi dessverre melde avbud, noe vi var veldig lei oss for.

Det vi var mest bekymret for, var en ny sykehus-innleggelse. Nokså molefonkne var vi, men vi gjorde det vi alltid pleide å gjøre når noe var vanskelig: vi la våre bekymringer fram for Gud i bønn. Vi syntes det var for mye forlangt av Gud å be om at Gunnar måtte bli så bra at vi kunne komme til Odalen, men vi ba ihvertfall om at hoftene måtte bli bedre.

Gunnar og jeg hadde i bryllupsgave fått en andaktsbok som hadde fulgt oss i vårt 44-årig lange samliv. Ja, vi hadde faktisk slitt ut to av samme sorten. Om vi ikke leste i den hver dag, så måtte vi ihvertfall se hva som var dagens ord når noe sto på. Og vi har fått mange forunderlige svar.

Derfor tok jeg fram boka denne kvelden, og åpnet den spent. Da måtte jeg virkelig stor-le! Gunnar skjønnte ingenting og lurte på hva det var.

- Jo, hør bare, sa jeg. I dag, 6.

desember, er ordet fra Jesaja, og der står det: "I dine ben skal det komme ny styrke."

Vi måtte bare takke, vi. Og fikk på en måte en underlig fred. Våre bekymringer lå i Guds hånd.

Neste morgen var Gunnar virkelig bedre, men han lå hele dagen.

Søndag morgen kl. 0530 vekket han meg: - Solveig, i dag er jeg bra. Vi drar til Odalen!

Og kl. 11 satt vi på plass i jubileumskirken, til manges store forundring.

Slike opplevelser kaller jeg for "Guds håndtrykk". Og jeg har fått mange av dem gjennom livet. En kan vel kanskje si det er å ta Gud på ordet. Men det gir meg først og fremst den indre vissheten, som er en stor opplevelse: Gud er nær med sitt ord og sin ånd.

Solveig Nordset

forts. fra s. 20

en sang alene og noen sammen med oss.

Jeg tror dette blir spennende.

Jeg ser fram til turen, hvor våre sjåførere fra Øyaveien i Vikersund, Arne og Helge Flattum, loser oss trygt fram og tilbake. Vi kjører Gøteborg-Kiel, overnatter på to ungdomsherberger i Tyskland; Oberbernhard v/Fulda på vei ned og i Celle på heimturen. Så våren blir å øve og den 19. juni holder vi konsert før vi reiser. Den blir både se- og høreverdi.

Arild Løvik

13/2 Catharina Kåseth
20/3 Robert Gabrielli (V. Spone)
1/5 Anne Skyliholt (V. Spone)

Vigde:

18/3 Muhamet Pllana og Mirvete Qyqalla
19/3 Svend Egil Helgesen og Marit Hervig
9/4 Jan Sverre Hansen og Marit Brottveit

Heggen

Døde:

15/3 Peder Trondsen
22/3 Ellef Moe Tandberg (Gulsrud)
24/3 Carmen Lundquist

30/3 Kirsten Strand
6/4 Astrid Skogheim
7/4 Erik Rishovd
13/4 Asta Marie Brevik (Rud)
15/4 Leif Halveg
20/4 Ingeborg Olsen
22/4 Henrik Holmen
26/4 Karl Lans Andersen
5/5 Johan Borgen

Nykirke

23/3 Hjørdis Olea Jahr
29/4 Borghild Borkholm
6/5 Thor Oskar Skredsvik (Åmot)

Snarum

3/3 Kristian Kleven (V. Spone)
14/4 Aagot Aspelien (V. Spone)

Kirkekalenderen

SØNDAG ER KIRKEDAG

29/5 Treenighetssøndag

Matt 28,16-20

Heggen kl 11 - Mamen og Løvik.
Konf.

Snarum kl 11 - Sund. Konf.

Olavskirken kl 11 - biskop Osberg
og Eide

5/6 2.s.e.pinse

Luk 12,13-21

Heggen kl 11 - Mamen og Løvik.
Konf.

Nykirke kl 11 - Moviken. Konf.

Gulsrud kl 11 - Sund og biskop

With. Gulsrud leirsted 25 år

Olavskirken kl 11 - Pettersen

12/6 3.s.e.pinse

Luk 19,1-10

Nykirke kl 11 - Moviken og
Løvik. Konf.

Vestre Spone kl 13 NB - Moviken
og Løvik. Konf.

Rud kl 11 - Sund. Konf.

Olavskirken kl 11 - Børresen

19/6 4.s.e.pinse

Luk 15,11-32

Heggen kl 11 - Mamen

Snarum kl 11 - Sund.

Friluftsgudstj.

Olavskirken kl 11 - Eide

26/6 5.s.e.pinse

Joh 8,2-11

Nykirke kl 11 - Moviken

Vikersund kl 11 - Mamen

Olavskirken kl 11 - Klara Myhre

3/7 6.s.e.pinse

1 Pet 2,4-10

Heggen kl 11 - Sund

Snarum kl 11 - Mamen

Olavskirken kl 11 - Karen S.

Solberg

10/7 7.s.e.pinse

Matt 16,24-27

Nykirke kl 11 - Mamen

Rud kl 11 - Sund

Olavskirken kl 11 - Børresen

17/7 8.s.e.pinse

Matt 10,28-31

Heggen kl 11 - Mamen

Olavskirken kl 11 - Klara Myhre

24/7 9.s.e.pinse

Matt 7,21-29

Nykirke kl 11 - Mamen

Vestre Spone kl 11 - Moviken

Olavskirken kl 11 - S. Lunde

29/7 Olsok

Matt 20,25-28

Snarum kl 19 - Mamen

31/7 10.s.e.pinse

Luk 12,42-48

Gulsrud kl 11 - Moviken

Rud kl 11 - Mamen

Olavskirken kl 11 - Pettersen

7/8 11.s.e.pinse

Rom 11,25-32

Heggen kl 11 - Løvik og

Moviken. Gjester fra Tyskland
deltar

Snarum kl 11 - Sund

Olavskirken kl 11 - Pettersen

14/8 12.s.e.pinse

Matt 21,28-31

Nykirke kl 11 - Moviken

Snarum kl 19 - Moviken

Olavskirken kl 11 - Karen S.

Solberg

21/8 13.s.e.pinse

Matt 12,33-37

Heggen kl 11 - Sund

Vestre Spone kl 11 - Moviken

Olavskirken kl 11 - Børresen

28/8 14.s.e.pinse

Matt 5,43-48

Nykirke kl 11 - Sund

Rud kl 11 - Mamen

Vikersund kl 11 - Løvik

Olavskirken kl 11 - R. Enger

4/9 15.s.e.pinse

Joh 5,1-15

Heggen kl 11 - Løvik

Snarum kl 11 - Sund

Åmot kl 11 - Moviken

Olavskirken kl 11 - Børresen

11/9 15.s.e.pinse

Luk 10,38-42

Heggen kl 11 - Mamen

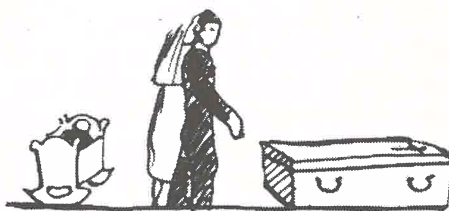
Nykirke kl 11 - Moviken og Løvik

Vestre Spone kl 11 - Sund

Olavskirken kl 11 - Klara Myhre.

Fam.gudstj. Søndagsskolens dag

Se også annonser i lokalavisene.

Slekters gang

Døpte:

Heggen

20/3 Sondre Fuhre Orsten

Sondre Arnesen Hilsen

Stine Klausen

Vilde Røysi

1/5 Christer Espesett Haug

Elisabeth Rognmo

Nordmarken

Nykirke

3/4 Tom-Robin Grønvold

17/4 Ole Kristian Kårmo

17/4 Robin Stabæk Næsset

20/3 Linda Heia

3/4 Marthe-Marie Midtskogen

Snarum

16/1 Kjetil Berg Skjelbred

forts. s. 19